

ພຣະທັມເຊຄາຣີຢາ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14

ເຊຄາຣີຢາ

1. ເອີ້ນປະຊາຊົນໃຫ້ກັບຄືນ

- 1 ໃນເດືອນທີ່ແປດ ປີທີ່ສອງແຫ່ງຮັຊການດາຣີອຸສ ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານມາທາງ ເຊຄາຣີຢາ ບຸດເບເຣຄີຢາຜູ້ເປັນບຸດອິດໂດ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກົວຕໍ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຢ່າງຍິ່ງ
- 3 ເຫດສິນນັ້ນ ຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງກັບຄືນມາທາເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຮົາຈະກັບຄືນມາທາເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 4 ຢ່າເປັນເຫມືອນປູ່ຢ່າຕາຍຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນກ່ອນໆຮ້ອງບອກເຂົາວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງກັບຄືນເສັ້ງຈາກທາງຊົ່ວຂອງເຈົ້າ ແລະຈາກການກະທຳທີ່ຊົ່ວຂອງເຈົ້າເຖີດ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງເຮົາ
- 5 ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ເຂົາຢູ່ທີ່ໃດ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເປັນນິດຫລື
- 6 ແຕ່ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ແລະກົດເກນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ສັ່ງແກ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາກໍໄດ້ຕິດຕາມບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າທັນບໍ່ແມ່ນຫລື?” ຈົນເຂົາກັບໃຈແລ້ວກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຊົງດຳຣິວ່າຈະຊົງກະທຳແກ່ເຮົາປະການໃດ ໃນເຣື່ອງທາງແລະການກະທຳຂອງເຮົາ ພຣະອົງຊົງກະທຳແກ່ເຮົາຢ່າງນັ້ນ”

ນິມິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເຣື່ອງມ້າ

- 7 ເມື່ອວັນທີ່ຊາວສີ່ ເດືອນທີ່ສິບເອັດ ຊຶ່ງເປັນເດືອນເຊບັດ ໃນປີທີ່ສອງແຫ່ງຮັຊການດາຣີອຸສ ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານມາທາງເຊຄາຣີຢາ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ບຸດເບເຣຄີຢາຜູ້ເປັນບຸດບຸດໂດ ແລະເຊຄາຣີຢາກ່າວວ່າ,
- 8 “ໃນກາງຄືນວັນນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອງເບິ່ງ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຂີ່ມ້າສີແດງ ຍືນຢູ່ຖ້ຳມາກາງຕົ້ນນ້ຳມັນຂຽວທີ່ລານຫຸບເຂົາໃນເບື້ອງຫລັງທ່ານຜູ້ນັ້ນມີມ້າສີແດງ ສີແສດ ແລະສີຂາວ
- 9 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ “ນາຍເຈົ້າຂ້າ ເຫລົ່ານີ້ຄືຫຍັງ?” ທູດສວັນທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຮົາຈະສຳແດງໃຫ້ເຈົ້າຊາບວ່າ ເຫລົ່ານີ້ຄືຫຍັງ?”

- 10 ເຫດສັນນັ້ນ ຊາຍທີ່ຢືນຢູ່ຖ້າມກາງຕົ້ນນ້ຳມັນຂຽວຈຶ່ງບອກວ່າ “ເຫລົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ໃຫ້ໄປ ທຸ່ງວກວດຕຣາໂລກ”
- 11 ແລະເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕອບທູດສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢືນຢູ່ຖ້າມກາງຕົ້ນນ້ຳມັນຂຽວວ່າ “ເຮົາໄດ້ກວດ ຕຣາໂລກແລ້ວ ເບິ່ງແມ່ ທັງໂລກກຳງຽບສງົບຢູ່”
- 12 ແລ້ວທູດສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ອີກດົນປານໃດ ພຣະອົງ ຈະຊົງເມດຕາກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຫົວເມືອງຂອງຢູດາ ຊຶ່ງພຣະອົງກໍຊົງກົວມາເຈັດສິບປີແລ້ວພຣະເຈົ້າ ຂ້າ?”
- 13 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບທູດສວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ປະເສີດ ແລະເລົ່າໂລມ ໃຈ
- 14 ທູດສວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຮ້ອງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາມີຄວາມຫວງແຫນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄືກຸງຊີໂອນເປັນຢ່າງຍິ່ງ
- 15 ເຮົາໂກດປະຊາຊາດຫລາຍທີ່ຢູ່ຢ່າງສະບາຍໆ ເພາະເມື່ອເຮົາໂກດແຕ່ນ້ອຍ ເຂົາກໍກໍ່ໄພວິບັດເກີນຂະ ຫນາດ
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາກັບມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມກະຣຸນາ ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ຈະຕ້ອງສ້າງພຣະວິຫານຂອງເຮົາຂຶ້ນໄວ້ໃນນັ້ນ ແລະຄົງເຊືອກວັດໄວ້ເຫນືອກຸງເຢ ຣູຊາເລັມ
- 17 ຈົ່ງຮ້ອງອີກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເມືອງຂອງເຮົາຈະຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງຖ້ວມທັນດ້ວຍ ຄວາມມັ່ງຄັ້ງອີກ ແລະພຣະເຈົ້າຈະເລົ່າໂລມຊີໂອນ ແລະເລືອກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄວ້ອີກຄັ້ງນຶ່ງ”

ນິມິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເຮືອງສົງແລະຊ່າງເຫລັກ

- 18 ຂ້າພະເຈົ້າເງິຍຫນ້າຂຶ້ນແລເຫັນ ເບິ່ງແມ່, ມີສິ່ງສີ່ສິ່ງ
- 19 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມທູດສວັນທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຫລົ່ານີ້ຄືຫຍັງ?” ທ່ານຈຶ່ງຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຫລົ່ານີ້ຄືສິ່ງທີ່ທຳໃຫ້ຢູດາ ອິສຣາເອນ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ໃຫ້ກະຈັດກະຈາຍໄປ”
- 20 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊ່າງເຫລັກສີ່ຄົນ
- 21 ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຮັດຫຍັງກັນ?” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາຂວີດໃຫ້ຢູ ດາກະຈັດກະຈາຍໄປ ຈົນບໍ່ມີຜູ້ໃດຍົກຫົວຂຶ້ນໄດ້ອີກ ແລະຊ່າງເຫລົ່ານີ້ມາກະທຳໃຫ້ສິ່ງຫວາດກົວ ເພື່ອຈະ ແກວ່ງລົງຊຶ່ງສິ່ງແຫ່ງປະຊາຊາດ ທີ່ຍົກສົງຂອງຕົນມາຂວີດແຜ່ນດິນຢູດາກະທຳໃຫ້ກະຈັດກະຈາຍໄປ”

2. ນິມິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເຮືອງຄົນທີ່ມີເຊືອກວັດ

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າເງິຍຫນ້າຂຶ້ນແລເຫັນ ເບິ່ງແມ່ ຊາຍຄົນນຶ່ງມີເຊືອກວັດຢູ່ໃນມື

- 2 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ທ່ານຈະໄປໃສ?” ເຂົາຈຶ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈະໄປວັດເຢຣູຊາເລັມເບິ່ງວ່າກວ້າງເທົ່າໃດ? ຍາວເທົ່າໃດ?”
- 3 ແລະເບິ່ງແມ່ ທູດສວັນທີ່ໄດ້ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າກໍກ້າວອອກໄປ ແລະທູດສວັນອີກອີງນຶ່ງກໍກ້າວອອກໄປພົບກັບທ່ານ
- 4 ແລະບອກທ່ານວ່າ, “ຈຶ່ງແລ່ນ ບອກຊາຍຫນຸ່ມຄົນນັ້ນວ່າ “ຈະມີຄົນມາອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງກັບຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີກຳແພງລ້ອມ ເພາະວ່າປະຊາຊົນ ແລະສັດລ້ຽງໃນນັ້ນຈະມີຫລວງຫລາຍ
- 5 ເພາະວ່າເຮົາຈະເປັນເຫມືອນກຳແພງໄຟລ້ອມນະຄອນນີ້ໄວ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ແລະເຮົາຈະເປັນສັກສີໃນເມືອງນັ້ນ”
- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ “ ຈຶ່ງໜີໄປໃຫ້ພົ້ນຈາກເມືອງເຫນືອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະເຮົາໄດ້ແຜ່ພວກເຈົ້າອອກດັ່ງລົມທັງສີ່ທິດຂອງທ້ອງຟ້າ
- 7 ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບທິດາຂອງບາບີໂລນ ຈຶ່ງໜີໄປຍັງຊີໂອນ
- 8 ເມື່ອພຣະຣັສມີຂອງພຣະອົງໃຊ້ເຮົາໃຫ້ໄປຍັງປະຊາຊາດທີ່ບຸ້ນເຈົ້າ (ເພາະວ່າຜູ້ໃດໄດ້ແຕະຕ້ອງເຈົ້າ ກໍໄດ້ແຕະຕ້ອງແກ້ວພຣະເນດຂອງພຣະອົງ) ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ
- 9 “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະສັ່ນມືຂອງເຮົາເຫນືອເຂົາ ແລະເຂົາຈະເປັນຂອງລູກບຸ້ນໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ບົວລະບັດເຂົາ” ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຊາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາ
- 10 “ໂອ ບຸດຕຣີແຫ່ງຊີໂອນເອີຍ, ຈຶ່ງຮ້ອງເພງ ແລະລ່າເລີງເຖິດ ເພາະເຮົາມາ ແລະຈະຢູ່ຖ້າມກາງເຈົ້າທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 11 ແລະປະຊາຊາດທີ່ຫລວງຫລາຍຈະສົມທົບກັນເຂົ້າເປັນຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນນັ້ນ ແລະຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະຢູ່ຖ້າມກາງເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະເຈົ້າຈະຊາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາຫາເຈົ້າ
- 12 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຮັບຢູດາເປັນມໍຣະດົກ ເປັນສ່ວນຂອງພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນບໍຣິສຸດ ແລະຈະເລືອກເຢຣູຊາເລັມໄວ້ອີກຄັ້ງນຶ່ງ”
- 13 ບັນດາມະນຸດເອີຍ, ຈຶ່ງງຽບສົງບູຢູ່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຕື່ນ ແລະສະເດັດຈາກທີ່ປະທັບອັນບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງແລ້ວ

3. ນິມິດຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເຮືອງໂຢຊວຍມະຫາປະໂຣທິດ

- 1 ແລ້ວທ່ານໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໂຢຊວຍມະຫາປະໂຣທິດ ຊຶ່ງຢືນຢູ່ຫນ້າທູດສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊາຕານຢືນຢູ່ຂ້າງຂວາມືຂອງທ່ານ ຈະພ້ອງທ່ານ
- 2 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຊາຕານວ່າ, “ໂອ ຊາຕານ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງທ້າມເຈົ້າເຖິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງເລືອກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄວ້ ຊົງທ້າມເຈົ້າເຖິດ ນີ້ບໍ່ແມ່ນດົ້ນພົນທີ່ອອກມາຈາກໄຟດອກຫລື”

- 3 ຝ່າຍໂຢຊວຍນັ້ນນຸ່ງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍເປື້ອນຍືນຢູ່ຫນ້າທູດສວັນ
- 4 ແລະທູດສວັນຈຶ່ງບອກຜູ້ທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງຫນ້າທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງແກ້ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ເປື້ອນຈາກທ່ານເສັງ” ແລະທູດສວັນເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່ ເຮົາໄດ້ເອົາຄວາມຜິດບາບອອກໄປເສັງຈາກເຈົ້າແລ້ວ ແລະເຮົາຈະປະດັບຕົວເຈົ້າດ້ວຍເສື້ອຜ້າອັນສະອາດ
- 5 ແລະຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍເອົາຜ້າສະອາດມາປົກທັງຂອງທ່ານ” ເຂົາຈຶ່ງປົກຜ້າສະອາດແລະນຸ່ງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍໃຫ້ທ່ານ ແລະທູດສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຍືນຢູ່
- 6 ແລະທູດສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ,
- 7 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າດຳເນີນໃນທິນທາງຂອງເຮົາ ແລະຮັກສາຄຳກຳຊັບຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະໄດ້ປົກຄອງວິທານຂອງເຮົາ ແລະດູແລບໍລິເວນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປຖ້າມາກາງຜູ້ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຍືນຢູ່ທີ່ນີ້
- 8 ໂອ ໂຢຊວຍມະຫາປະໂຣທິດ ຈົ່ງຟັງເຖິດ ເຈົ້າແລະສະຫາຍຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ນຸ່ງຢູ່ຂ້າງຫນ້າເຈົ້າ ເພາະຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນລາງດີ ເຮົາຈະນຳຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາມາ ຄື ກິ່ງ
- 9 ເພາະວ່າ ເບິ່ງແມ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງວ່າ ເຮົາຈະສັກເທິງສິລາຊຶ່ງເຮົາຕັ້ງໄວ້ຫນ້າໂຢຊວຍເປັນສິລາກ້ອນດຽວທີ່ມີເຈັດຫນ້າ ແລະເຮົາຈະຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເມືອງນີ້ອອກເສັງໃນວັນດຽວ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງວ່າ ໃນວັນນັ້ນເຈົ້າທຸກຄົນຈະເຊີນເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ມາໃຕ້ເຄືອອະງຸ່ນ ແລະໃຕ້ຕົ້ນຫມາກເດື່ອ

4. ນິມິດເຮືອງ ເຄື່ອງຮອງຕະກຽງ ແລະຕົ້ນຫມາກກອກ

- 1 ແລະທູດສວັນທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າມາອີກ ແລະປຸກຂ້າພະເຈົ້າເຫມືອນຄົນທີ່ຫາກໍຕົ້ນຈາກການນອນຂອງເຂົາ
- 2 ແລະທ່ານຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຈົ້າເຫັນຫຍັງ?” ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເຄື່ອງຮອງຕະກຽງທຳດ້ວຍທອງຄຳລ້ວນອັນນຶ່ງມີຊາມຢູ່ທີ່ຍອດ ແລະມີຕະກຽງຢູ່ເທິງນັ້ນເຈັດດວງ ແລະມີທີ່ເຈັດທໍ່ນຳໄປຍັງຕະກຽງ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດນັ້ນດວງລະທໍ່
- 3 ແລະມີຕົ້ນຫມາກກອກເທດສອງຕົ້ນຢູ່ຂ້າງໆ ຢູ່ຂ້າງຂວາຊາມນັ້ນຕົ້ນນຶ່ງ ຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຊາມນັ້ນຕົ້ນນຶ່ງ
- 4 ແລະຂ້າພະເຈົ້າຖາມທູດສວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຈົ້ານາຍເອີຍ ນີ້ຄືຫຍັງ?”
- 5 ທູດສວັນທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ນີ້ຄືຫຍັງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລື?” ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້”
- 6 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ນີ້ເປັນພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໃຫ້ໄວ້ກັບເຊຣູບບາເບນວ່າ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍກຳລັງ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຣິດທານຸພາບ ແຕ່ດ້ວຍວິນຍານຂອງເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ

- 7 ໂອ ພູເຂົາໃຫຍ່ ເຈົ້າເປັນຫຍັງໝໍ້ຕໍ່ໜ້າເຊຣຸບບາເບນ ເຈົ້າຈະເປັນທີ່ຮາບ ແລະທ່ານຈະນໍາສິລາກ້ອນທີ່ຢູ່ຍອດອອກມາຖ້າມາກາງການໄຫ້ຮ້ອງວ່າ “ງາມແທ້ ພຣະວິຫານ ງາມແທ້”
- 8 ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ,
- 9 “ມີຂອງເຊຣຸບບາເບນໄດ້ວາງຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານນີ້ ແລະມີຂອງເຂົາຈະສ້າງໃຫ້ສໍາເຣັດ” ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຈະຊາບວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 10 ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ດູຫມິ່ນວັນແຫ່ງການເລັກນ້ອຍເຮົາຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຈະໄດ້ເຫັນສາຍດິ່ງທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຊຣຸບບາເບນ “ທັງເຈັດນີ້ຄືບັນດາພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງມອງເບິ່ງທົ່ວພິພົບ”
- 11 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຕົ້ນໝາກກອກເທດສອງຕົ້ນທີ່ຢູ່ຂ້າງຂວາແລະຂ້າງຊ້າຍຂອງເຄື່ອງຮອງນັ້ນຄືຫຍັງ?”
- 12 ແລະຂ້າພະເຈົ້າຖາມທ່ານເປັນຄັ້ງທີ່ສອງວ່າ, “ກິ່ງທັງສອງຂອງຕົ້ນໝາກກອກເທດ ຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງທໍ່ທອງຄໍາທັງສອງ ຊຶ່ງເໝົ້າມັນອອກນັ້ນຄືຫຍັງ?”
- 13 ທ່ານເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລື ເຫລົ່ານີ້ຄືຫຍັງ?” ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, “ເຈົ້ານາຍເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້”
- 14 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ທັງສອງນີ້ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈັມເປັນຜູ້ຍືນຢູ່ຂ້າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພິພົບທັງສິ້ນ”

5. ນິມິດເຮືອງ ຫນັງສືມ້ວນທີ່ເຫາະໄປ

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າເງິຍຫນ້າຂຶ້ນອີກກໍແລເຫັນ ເບິ່ງແມ່ ຫນັງສືມ້ວນນຶ່ງເຫາະຢູ່ນັ້ນ
- 2 ທ່ານຈຶ່ງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຈົ້າເຫັນຫຍັງ?” ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າແລເຫັນຫນັງສືມ້ວນນຶ່ງເຫາະຢູ່ ມັນຍາວຊາວສອກ ແລະກວ້າງສິບສອກ”
- 3 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ເປັນຄໍາສາບແຂ່ງທີ່ແຜ່ອອກໄປທົ່ວພື້ນແຜ່ນດິນທັງສິ້ນ ຜູ້ທີ່ທໍາການໂຈຣະກັມທຸກຄົນຕ້ອງຖືກກໍາຈັດ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຕາມຄວາມໃນຫນັງສືມ້ວນນັ້ນ ແລະທຸກຄົນທີ່ສາບານເທັດຈະຕ້ອງຖືກກໍາຈັດຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງວ່າ ເຮົາສົ່ງຄໍາສາບນັ້ນອອກໄປ ແລະຄໍານັ້ນຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຈນ ແລະໃນເຮືອນຂອງຄົນທີ່ສາບານເທັດໂດຍອອກນາມຂອງເຮົາ ແລະຄໍານີ້ຈະຄ້າງຄືນຢູ່ໃນເຮືອນ ຜານເຮືອນນັ້ນເສັງທັງຕົວໄມ້ແລະສິລາ”

ຜູ້ຍິງໃນກະຕ່າ

- 5 ທູດສວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງວ່າ ສິ່ງທີ່ອອກໄປນັ້ນຄືຫຍັງ?”
- 6 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງວ່າ, “ນັ້ນຄືຫຍັງ?” ທ່ານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ນີ້ຄື ກະຕ່າ ທີ່ອອກໄປ” ແລະທ່ານຈຶ່ງວ່າ, “ນີ້ຄືຄວາມຜິດໃນແຜ່ນດິນທັງສິ້ນ”
- 7 ແລະເບິ່ງແມ່, ຝາກະຕ່າທີ່ທໍາດ້ວຍຕະກົວກໍຖືກຍົກຂຶ້ນ ແລະມີຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃນກະຕ່ານັ້ນ

- 8 ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, “ນີ້ຄືຄວາມອະທັມ” ແລະທ່ານກໍຂົ່ມທົວນາງນັ້ນເຂົ້າໄປໃນກະຕ່າ ແລ້ວກໍຂົ່ມຝາທີ່ທຳດ້ວຍຕະກົວນັ້ນປິດປາກມັນໄວ້
- 9 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເງິຍຫນ້າຂຶ້ນແລເຫັນ ເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ຍິງສອງຄົນເດີນອອກມານັ້ນ ມີລົມຢູ່ໃນປົກຂອງນາງນາງມີປົກເຫມືອນປົກຂອງນົກກະສາດຳ ແລະນາງກໍຍົກກະຕ່າຂຶ້ນລະຫວ່າງໂລກແລະຟ້າສວັນ
- 10 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບທູດສວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ນາງເຫລົ່ານັ້ນຈະນຳກະຕ່າໄປທີ່ໃດ?”
- 11 ທ່ານຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ໄປຍັງແຜ່ນດິນຊີນາຣ໌ ໄປສ້າງເຮືອນໃຫ້ກະຕ່າ ເມື່ອຕຽມຢ່າງນີ້ເສັດແລ້ວ ນາງເຫລົ່ານັ້ນຈະວາງກະຕ່າໄວ້ເທິງຖານຂອງມັນ”

6. ນິມິດເຮືອງ ຣົດຣົບສີ່ຄັນ

- 1 ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນອີກແລເຫັນ ເບິ່ງແມ່ ມີຣົດຣົບສີ່ຄັນອອກມາລະຫວ່າງພູເຂົາສອງຫນ່ວຍ ພູເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເປັນພູເຂົາທອງສຳຣິດ
- 2 ຣົດຣົບຄັນແຮກທຽມມ້າແດງ ຄັນທີ່ສອງມ້າດຳ
- 3 ຄັນທີ່ສາມມ້າຂາວ ຄັນທີ່ສີ່ມ້າດ່າງສີເທົາ
- 4 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມທູດສວັນຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຈົ້ານາຍເອີຍ ເຫລົ່ານີ້ຄືຫຍັງ?”
- 5 ແລະທູດສວັນນັ້ນຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເຫລົ່ານີ້ອອກໄປຍັງລົມທັງສີ່ທິດຂອງຟ້າສວັນ ຫລັງຈາກໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພິພິບທັງສິ້ນແລ້ວ
- 6 ຣົດຣົບທີ່ທຽມມ້າດຳຕົງໄປຍັງປະເທດເຫນືອ ຕົວຂາວຕົງໄປຍັງປະເທດຕາເວັນຕົກ ແລະຕົວສີ່ດ່າງຕົງໄປຍັງປະເທດໃຕ້”
- 7 ເມື່ອມ້າເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ມັນກໍຮ້ອນໃຈທີ່ຈະອອກໄປ ແລະກວດຕຣາພິພິບ ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງໄປໄປກວດຕຣາພິພິບ” ດັ່ງນັ້ນມ້າເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງກວດຕຣາພິພິບ
- 8 ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ມ້າທີ່ໄປຍັງປະເທດເຫນືອນັ້ນໄດ້ກະທຳໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາງຽບສງົບນຶ່ງໃນປະເທດເຫນືອນັ້ນ”

ນິມິດເຮືອງ ການສວມມົງກຸດໃຫ້ໂຢຊວຍ

ເປັນສັນຍາລັກ

- 9 ແລະພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 10 “ຈຶ່ງນຳເອົາ ເຮນດ້ຍ ໂຕບີຢາ ແລະເຢດ້ຍຢາ ໄປເສັງຈາກບັນດາຊະເລີຍ ຜູ້ຊຶ່ງກັບມາຈາກບາບີໂລນ ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນໄປຍັງເຮືອນຂອງໂຢຊີຢາ ບຸດເຊຟານີຢາ

- 11 ຈົ່ງເອົາເງິນແລະທອງຄຳທຳເປັນມົງກຸດ ແລະສວມເທິງຫົວຂອງໂຢຊວຍ ບຸດເຢໂຮຊາດັກ ມະຫາປະໂຣທິດ
- 12 ແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ “ເບິ່ງແມ່ ຊາຍຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ກິ່ງ ເພາະທ່ານຈະຈະເຮັນຮຸ່ງເຮືອງໃນສະຖານທີ່ຂອງທ່ານ ແລະຈະສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະຈະເປັນຜູ້ສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຈະຮັບກຽດຕິຍົດ ແລະຈະປະທັບແລະປົກຄອງຢູ່ເທິງຣາຊບັນລັງຂອງທ່ານ ແລະຈະມີປະໂຣທິດຜູ້ນຶ່ງຢູ່ຂ້າງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງທ່ານ ແລະການຫາລືກັນຢ່າງສັນຕິ ຈະມີຢູ່ລະຫວ່າງທ່ານທັງສອງ”
- 14 ແລະມົງກຸດນັ້ນຈະຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຣະລຶກເຖິງເຮລດັຍ ໂທບີຢາ ເຢດັຍຢາ ແລະໂຢຊີຢາ ບຸດຂອງເຊຟານີຢາ
- 15 “ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ທ່າງໄກຈະມາຊ່ອຍສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຊາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາຍັງທ່ານ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ສິ່ງນີ້ຈະເປັນໄປດັ່ງກ່າວນັ້ນ”

7. ຊົງດຳເນີນການອົດອາຫານຢ່າງບໍ່ຈົງໃຈ

- 1 ໃນປີທີ່ສີ່ຂອງຣັຊການກະສັດດາຣີອຸສ ພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຊຄາຣີຢາໃນວັນທີ່ສີ່ເດືອນທີ່ເກົ້າ ຊຶ່ງເປັນເດືອນຄຶສລີວ
- 2 ຝ່າຍເມືອງເບັດເອນໄດ້ໃຊ້ໃຫ້ຊາເຣເຊີ ແລະເຣເກມເມເລກ ພ້ອມກັບພັກພວກຂອງເຂົາໄປທູນຂໍພຣະກະຣຸນາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ແລະຮ້ອງຂໍຕໍ່ບັນດາປະໂຣທິດທີ່ພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ແລະຕໍ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄວ້ທຸກ ແລະອົດອາຫານໃນເດືອນທີ່ຫ້າ ຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳມາແລ້ວເປັນຫລາຍປີນັ້ນຫລືບໍ່?”
- 4 ແລ້ວພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາມາຍັງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 5 “ຈົ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນທັງສິ້ນ ແລະແກ່ບັນດາປະໂຣທິດວ່າ ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍອົດອາຫານ ແລະໄວ້ທຸກໃນເດືອນທີ່ຫ້າ ແລະໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ຕັ້ງເຈັດສິບປີນັ້ນ ເຈົ້າໄດ້ອົດອາຫານເພື່ອເຮົາຄືເຮົາເອງຫລື
- 6 ແລະເມື່ອເຈົ້າຮັບປະທານ ແລະເມື່ອເຈົ້າດື່ມ ເຈົ້າກໍຮັບປະທານເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງ ແລະດື່ມເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງບໍ່ແມ່ນຫລື?
- 7 ໃນເມື່ອເຢຣູຊາເລັມມີຄົນຢູ່ ແລະມັງຄັງ ມີຫົວເມືອງລ້ອມຮອບເນເກັບແລະແດນເນີນເຊຟາລາກໍມີຄົນຢູ່ ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ເປັນພຣະຄຳຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະກາດໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮຸ່ນກ່ອນໆບໍ່ແມ່ນຫລື?”

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງເປັນສາເຫດຂອງການເປັນ

ຊະເລີຍ

- 8 ແລະພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງເຊຄາຣີຢາວ່າ,
- 9 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ ຈົ່ງພິພາກສາຕາມຄວາມຈິງ ຈົ່ງສະແດງຄວາມກະຣຸນາແລະຄວາມປານີຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ
- 10 ຢ່າບີບບັງຄັບຍິງຫມ້າຍ ລູກກຳພ້າພໍ່ ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລືຄົນຍາກຈົນ ແລະຢ່າຄິດອຸບາຍຊົ່ວໃນໃຈຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ”
- 11 ແຕ່ເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງ ແລະຫັນປ່າດີ້ເຂົ້າໃສ່ ແລະອຸດຫູຂອງເຂົາເສັງເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຍິນ
- 12 ເຂົາໄດ້ກະທຳໃຈຂອງເຂົາໃຫ້ແຂງເຫມືອນເພັດ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະໄດ້ຍິນພຣະທັມ ແລະພຣະຄຳ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາໄດ້ຊົງສົ່ງໄປທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຮຸ່ນກ່ອນໂດຍວິນຍານຂອງພຣະອົງ ເຫດສະນັ້ນພຣະພິໂຣດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈຶ່ງໄດ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ
- 13 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ “ເມື່ອເຮົາຮ້ອງຮຽກ ເຂົາບໍ່ຟັງສັນໃດ ເມື່ອເຂົາຮ້ອງທູນ ເຮົາກໍບໍ່ຟັງສັນນັ້ນ
- 14 ແລະເຮົາກໍໃຫ້ເຂົາກະຈັດກະຈາຍໄປດ້ວຍລົມບ້າຫມູ່ຖ້າມກາງປະຊາຊາດທັງສິ້ນຊຶ່ງເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາຖິ້ມໄປຈຶ່ງວາງເປົ່າບໍ່ມີໃຜເຂົ້າອອກ ແລະແຜ່ນດິນທີ່ສຸກສະບາຍກໍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ”

8. ຊົງສັນຍາຈະໃຫ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມຄົນສູ່ສະພາບເດີມ

- 1 ແລະພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາມາຍັງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາຫວງແຫນຊີໂອນດ້ວຍຄວາມຫວງແຫນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະເຮົາຫວງແຫນນາງດ້ວຍຄວາມໂກດຫລາຍ
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາຈະກັບໄປຍັງຊີໂອນ ແລະຢູ່ຖ້າມກາງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົາຈະເອີ້ນເຢຣູຊາເລັມວ່າ ເມືອງຊີສັດ ແລະເອີ້ນພູເຂົາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາວ່າ ພູເຂົາບໍຣິສຸດ
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຊາຍເຖົ້າຊະຣາແລະຍິງເຖົ້າຊະຣາຈະນັ່ງຢູ່ຕາມລານເມືອງເຢຣູຊາເລັມອີກ ຕ່າງກໍມີໄມ້ເທົ້າຢູ່ໃນມີເພາະມີອາຍຸຫລາຍ
- 5 ແລະໃນລານເມືອງນັ້ນກໍຈະມີເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງແລ່ນຢູ່ທົ່ວໄປ
- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າເຮືອງນີ້ເປັນເຮືອງປະຫລາດໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນສະໄຫມນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ກໍຄວນຈະປະຫລາດໃນສາຍຕາຂອງເຮົາດ້ວຍ
- 7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະຊ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກປະເທດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກປະເທດຕາເວັນຕົກ

- 8 ແລະເຮົາຈະພາເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ມາອາໄສຢູ່ຖ້າມາກາງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາທັງຫລາຍດ້ວຍຄວາມທ່ຽງຕົງແລະຊອບທັມ
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ມີຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແຂງແຮງ ຄືເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໃນການນີ້ ຊຶ່ງມາຈາກປາກບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ໃນວັນທີ່ໄດ້ວາງຮາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານນັ້ນຂຶ້ນ
- 10 ເພາະວ່າກ່ອນສະໄໝນັ້ນບໍ່ມີຄຳຈ້າງໃຫ້ແກ່ຄົນ ຫລືໃຫ້ແກ່ສັດ ທັງຜູ້ທີ່ເຂົ້າອອກກໍບໍ່ມີຄວາມປອດພັຍຈາກສັດຕູ ເພາະເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຕໍ່ສູ້ກັບເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຈະບໍ່ກະທຳຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ຢ່າງກັບສະໄໝກ່ອນ
- 12 ເພາະວ່າຈະມີການວຫວ່ານຄວາມສົມບູນພູນສຸກ ເຄືອອະງຸ່ນຈະມີຫມາກແລະແຜ່ນດິນຈະໃຫ້ຜົນ ແລະທ້ອງຟ້າຈະໃຫ້ນ້ຳຄ້າງ ແລະເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ເຫລືອຢູ່ນີ້ຖືກຳມະສິດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດ
- 13 ໂອ ເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງອິສຣາເອນເອີຍ, ເຈົ້າເຄີຍເປັນຂີ້ປາກຖ້າມາກາງປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃຫ້ເຂົາແຂ່ງສັນໃດ ເຮົາຈະຊ່ອຍເຈົ້າແລະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນແຫລ່ງພຣະພອນສັນນັ້ນ ຢ່າຢ້ານເລີຍແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ມີຂອງເຈົ້າແຂງແຮງເຖິດ
- 14 “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າຍົວະເຍົ້າໃຫ້ເຮົາໂກດນັ້ນ ເຮົາກໍຕັ້ງໃຈວ່າຈະລົງໂທດເຈົ້າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຜ່ອນຄວາມຕັ້ງໃຈລົງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 15 ດັ່ງນັ້ນ ໃນວັນນີ້ເຮົາຕັ້ງໃຈອີກວ່າ ເຮົາຈະກະທຳດີຕໍ່ເຢຣູຊາເລັມ ແລະຕໍ່ເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາ ຢ່າຢ້ານເລີຍ
- 16 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງກະທຳ ຈົ່ງເວົ້າຄວາມຈິງແກ່ກັນແລະກັນ ຈົ່ງໃຫ້ການພິພາກສາທີ່ປະຕູເມືອງຂອງເຈົ້າທ່ຽງຕົງ ແລະກະທຳເພື່ອສັນຕິ
- 17 ຢ່າຄິດອຸບາຍຊົ່ວໃນໃຈຕໍ່ກັນແລະກັນ ຢ່າຮັກຄຳສາບານເທັດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາກຽດຊັງ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ແຫລະ
- 18 ແລະພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາມາຍັງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
- 19 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ການອົດອາຫານໃນເດືອນທີ່ສີ່ ການອົດອາຫານໃນເດືອນທີ່ຫ້າ ແລະການອົດອາຫານໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ແລະການອົດອາຫານໃນເດືອນທີ່ສິບ ຈະເປັນທີ່ໃຫ້ຄວາມບັນເທີງ ແລະຄວາມຮ່າເຣີງ ແລະເປັນການລ້ຽງທີ່ໃຫ້ຊີ້ນຊົມແກ່ເຊື້ອສາຍຢູດາ ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງຮັກຄວາມທ່ຽງຕົງ ແລະສັນຕິພາບ
- 20 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຊົນຊາດທັງຫລາຍຍັງຈະມາ ຄືປະຊາຊົນທີ່ຍັງອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງອັນຫລວງຫລາຍ
- 21 ຊາວເມືອງນີ້ຈະໄປຫາຊາວເມືອງອີກເມືອງນຶ່ງ ກ່າວວ່າ “ໃຫ້ເຮົາໄປກັນທັນທີ ໄປທູນຂໍພຣະກະຣຸນາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະໄປ”

- 22 ຊົນຊາດທັງຫລາຍເປັນອັນມາກ ແລະບັນດາປະຊາຊາດທີ່ເຂັ້ມແຂງຈະມາສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມ ໂຍທາໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະທູນຂໍພຣະກະຣຸນາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 23 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ໃນສະໄຫມນັ້ນສິບຄົນຈາກປະຊາຊາດທຸກໆພາສາ ຈະຍຶດຊາຍ ເສື້ອຄຸມຂອງຢິວຄົນນຶ່ງໄວ້ແລ້ວກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ເຮົາໄປກັບທ່ານທັງຫລາຍເຖິດ ເພາະເຮົາໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບພວກທ່ານ”

9. ການພິພາກສາປະຊາຊາດເພື່ອນບ້ານ

- 1 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີມາກ່າວໂທດເມືອງຮາດຣັກ ແລະຈະມາຢູ່ເໜືອເມືອງດາມັສກັສ ດ້ວຍວ່າ ຫົວເມືອງອາຮາມເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ້ແຕ່ອິສຣາເອນທຸກເຜົ່າດ້ວຍ
- 2 ເມືອງຮາມັທຊິງມີເຂດແດນຕິດກັນກໍຮວມຢູ່ດ້ວຍ ຕີເຣ ແລະຊີໂດນ ເຖິງຈະເປັນເມືອງສລາດກໍຕາມ
- 3 ຕີເຣສ້າງກໍາແພງປ້ອມໄວ້ກັນເມືອງ ແລະສະສົມເງິນໄວ້ເປັນກອງຢ່າງກອງຝຸ່ນ ແລະທອງຄໍາຢ່າງຂີ້ຝຸ່ນ ຕາມຖານີນ
- 4 ແຕ່ນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍົກເອົາເຂົ້າຂອງຂອງເມືອງນີ້ໄປເສັງ ແລະແກວ່ງຊັບສິນຂອງເມືອງນີ້ລົງ ທະເລ ແລະເມືອງນີ້ຈະຖືກໄຟເຜົາຜານເສັງ
- 5 ເມືອງອັສເກໂລນຈະເຫັນ ແລະຍ້ານ ເມືອງກາຊາຈະເຫັນ ແລະສັ່ນສະຫ້ານຢ່າງຍິ່ງ ເມືອງເອກໂລນດ້ວຍ ເໜືອນກັນ ເພາະຄວາມຫວັງຂອງເມືອງນີ້ຈະຫຍຸ້ງ ກະສັດຈະພິນາດຈາກເມືອງກາຊາ ເມືອງອັສເກໂລນ ຈະບໍ່ມີຄົນອາໄສຢູ່
- 6 ຄົນເລືອດປະສົມຈະມາຢູ່ໃນເມືອງອັສໂດດ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ຄວາມຍິ່ງຜະຍອງຂອງພິລິສຕິນສູນສິ້ນໄປ
- 7 ເຮົາຈະເອົາໂລຫິດອອກໄປເສັງຈາກປາກຂອງເຂົາ ແລະເອົາຂອງເປື້ອນເປືອກໄປຈາກລະຫວ່າງແຂ້ວ ຂອງເຂົາເສັງ ເມືອງນີ້ຈະເປັນຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາດ້ວຍ ຈະເປັນເໝືອນຕະກູນນຶ່ງ ໃນຢູດາ ແລະເອກໂລນຈະເໝືອນຄົນເຢບູສ
- 8 ແລະເຮົາຈະຕັ້ງຄ້າຍທີ່ວິຫານຂອງເຮົາເປັນກອງຍາມ ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດເດີນທັບໄປມາໄດ້ ຈະບໍ່ມີຜູ້ບົບບັງ ຄັບມາຂົ່ມຂີ່ເຂົາໄດ້ ເພາະບັດນີ້ເຮົາເຫັນກັບຕາຂອງເຮົາເອງ

ກະສັດໃນອະນາຄົດຂອງຊີໂອນ

(ມທ 21:5; ໂຍຮັນ 12:14-15)

- 9 ທິດາແຫ່ງຊີໂອນເອີຍ ຈົ່ງລ່າເລີງຢ່າງຍິ່ງເຖິດ ໂອ ບຸດຕຣີແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງໂຫ້ຮ້ອງ ເບິ່ງແມ່, ກະສັດຂອງເຈົ້າສະເດັດມາຫາເຈົ້າ ຊົງຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະຄວາມລອດ ພຣະອົງຊົງອ່ອນສຸພາບແລະຊົງ ຖ່ອມຕົວລົງມານັ່ງເທິງຫລັງລໍ ແລະຂີ່ລໍນ້ອຍໂຕທີ່ເກີດມາຈາກລໍແມ່

10 ເຮົາຈະກຳຈັດຣົດຮົບເສັງຈາກເອຟຣາອິມ ແລະມ້າເສັງຈາກເຢຣູຊາເລັມ ທະນູສົງຄາມຖືກກຳຈັດເສັງດ້ວຍ ແລະທ່ານຈະບັນຊາສັນຕິໃຫ້ມີແຕ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ອານາຈັກຂອງທ່ານຈະມີຈາກທະເລນີ້ໄປເຖິງທະເລນັ້ນ ແລະຈາກແມ່ນ້ຳນັ້ນໄປເຖິງສຸດປາຍພິພົບ

ການໃຫ້ຊີໂອນຄົນສູ່ສະພາບເດີມ

- 11 ສ່ວນເຈົ້າ ເພາະໂລຫິດແຫ່ງຄຳສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງມີຕໍ່ເຈົ້າ ເຮົາຈະບົດປ່ອຍຊະເລີຍໃນພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນອິສຣະຈາກບໍ່ແຫ້ງນັ້ນ
- 12 ໂອ ນັກໂທດທີ່ມີຄວາມຫວັງເອີຍ, ຈົ່ງກັບໄປຍັງທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າ ວັນນີ້ເຮົາປະກາດວ່າ ເຮົາຈະຄືນແກ່ເຈົ້າສອງເທົ່າ
- 13 ເພາະເຮົາໄດ້ດັດຢູດາເຫມືອນໂຄ້ງຄັນທະນູ ເຮົາໄດ້ກະທຳເອຟຣາອິມໃຫ້ເປັນລູກທະນູ ໂອ ຊີໂອນເອີຍ ເຮົາຈະແກວ່ງບຸດທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າເປັນອາວຸດຕໍ່ສູ້ບຸດທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າເດີ ກຣິກເອີຍ ແລະແກວ່ງເຈົ້າຢ່າງດາບຂອງນັກຮົບ
- 14 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງປາກົດເຫມືອເຂົາທັງຫລາຍ ແລະລູກທະນູຂອງພຣະອົງຈະອອກໄປເຫມືອນພ້າແລບ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເປົ່າເຂົາສັດ ແລະສະເດັດໄປໃນລົມບ້າຫມູທົດໃຕ້
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາຈະພິທັກຮັກສາເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະລ້າງຜານ ແລະຢຽບນັກຍິງສະລິ່ງລົງ ແລະຈະດື່ມໂລຫິດຂອງເຂົາຢ່າງເຫລື້ອອະງຸ່ນ ແລະຈະອີ່ມເຫມືອນຊາມປຽກເຫມືອນແຈແທ່ນບູຊາ
- 16 ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາຈະຊົງຊ່ອຍເຂົາ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດັ່ງຝູງແກະ ເຂົາທັງຫລາຍຈະສ່ອງແສງໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ ຢ່າງກັບເພັດທີ່ຢູ່ໃນມົງກຸດ
- 17 ນັ້ນຊ່າງດີ ແລະງາມແທ້ໆ ເມັດເຂົ້າຈະກະທຳໃຫ້ຄົນຫນຸ່ມເຕີບໂຕ ແລະຫມາກອະງຸ່ນຈະກະທຳໃຫ້ຍິງສາວຈະເຣີນວັຍ

10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄຖ່ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ

- 1 ຈົ່ງຂໍຝົນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຣະດູຝົນຊຸກປາຍຣະດູ ຂໍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນເມກພະຍຸ ຜູ້ຊົງປະທານທ່າຝົນແກ່ມະນຸດ ແລະຜັກໃນທົ່ງນາແກ່ທຸກຄົນ
- 2 ເພາະວ່າຮູບເຄົາຣົບປະຈຳບ້ານເວົ້າບໍ່ໄດ້ເຣືອງ ແລະຜູ້ທຳນວາຍກຳເຫັນນິມິດເທັດ ຄົນຊ່າງຝັນເລົ່າຄວາມຝັນເທັດ ແລະໃຫ້ຄຳເລົ່າໂລມທີ່ເປົ່າປໂຍດ ເຫດສັນນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງຫລົງໄປຢ່າງແກະ ເຂົາທຸກໃຈເພາະຂາດຜູ້ນຳພາ
- 3 “ເຮົາໂກດຜູ້ນຳຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະຈະລົງໂທດບັນດາແບ້ເຖິກ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາເອົາພຣະທັຍໃສ່ຝູງສັດຂອງພຣະອົງ ຄືເຊື້ອສາຍຢູດາ ແລະຈະຊົງກະທຳເຂົາໃຫ້ເປັນເຫມືອນມ້າເສີກຮຶກເທີມໃນສົງຄາມ

- 4 ສິລາມຸມເອກຈະອອກມາຈາກເຂົາ ຫມຸດຄົງເຕັ້ນຈະອອກມາຈາກເຂົາ ຄັນທະນູຈະອອກມາຈາກເຂົາ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທຸກຄົນຈະອອກມາຈາກເຂົາ
- 5 ຮວມກັນເຂົ້າເຂົາຈະເປັນຢ່າງຊາຍສະກັນໃນສົງຄາມ ຢຽບຢ່າສັດຕູໄປໃນຂີ້ຕົມຕາມຖນົນ ເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບເຂົາ ເຂົາຈະຜາບແພ້ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງມ້າ
- 6 “ເຮົາຈະຫນຸນກຳລັງເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາ ແລະເຮົາຈະຊ່ອຍເຊື້ອສາຍຂອງໂຢເຊັບໃຫ້ລອດ ເຮົາຈະນຳເຂົາ ກັບມາເພາະເຮົາສົງສານເຂົາ ແລະເຂົາຈະເປັນເຫມືອນຢ່າງວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມເຂົາ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ເຮົາຈະຕອບເຂົາ
- 7 ແລ້ວເອຟຣາອິມຈະເປັນເຫມືອນຊາຍສະກັນ ແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍຈະຊົມຊື່ນຍິນດີເຫມືອນໄດ້ດີ້ມ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ລູກຫລານຂອງເຂົາຈະໄດ້ເຫັນແລະຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາຈະຍິນດີເຫລືອລົ້ນໃນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 8 “ເຮົາຈະຜົວປາກເອີ້ນເຂົາ ແລະຮວບຮວມເຂົາເຂົ້າມາ ເພາະເຮົາໄດ້ໄຖ່ເຂົາໄວ້ແລ້ວ ແລະເຂົາຈະມີມາກ ມາຍເຫມືອນການກ່ອນ
- 9 ເຖິງວ່າເຮົາໄດ້ຫວ່ານເຂົາໄປຖ້າມກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ແຕ່ເຂົາຈະຣະລິກເຖິງເຮົາໃນປະເທດ ທີ່ຫ່າງໄກນັ້ນ ເຂົາຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ກັບບຸດຫລານຂອງເຂົາແລະກັບມາ
- 10 ເຮົາຈະນຳເຂົາກັບຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະຮວບຮວມເຂົາມາຈາກອັສຊີເຮັງ ແລະເຮົາຈະນຳເຂົາມາຍັງ ແຜ່ນດິນກີເລອາດແລະເລບານອນຈົນຈະບໍ່ມີທີ່ໃຫ້ເຂົາຢູ່
- 11 ພຣະອົງສະເດັດຜ່ານຂ້າມທະເລແຫ່ງຄວາມລະທົມ ແລະຈະຊົງທຸບຄົ້ນທະເລ ແລະທີ່ເລິກທັງສິ້ນຂອງແມ່ ນ້ຳນິນຈະແຫ້ງໄປ ຄວາມຈອງຫອງຂອງອັສຊີເຮັງຈະຕົກຕໍ່າ ແລະກະບອງ (ຄະທາ) ຂອງເອຢິບຈະພາກ ໄປເສັງ
- 12 ເຮົາຈະຊົງທຳໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍເຂັ້ມແຂງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາຈະອວດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າດັ່ງນີ້ແຫລະ

11.

- 1 ໂອ ເລບານອນເອີຍ, ຈົ່ງເປີດບັນດາປະຕູຂອງເຈົ້າ ເພື່ອໄຟຈະໄດ້ເຜົາຜານໄມ້ສົນສີດາຂອງເຈົ້າເສັງ
- 2 ໂອ ຕົ້ນແປກເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ເຖິດ ເພາະໄມ້ສົນສີດາລົ້ມເສັງແລ້ວ ເພາະບັນດາໄມ້ທີ່ສະງ່າງາມພິນາດລົງ ໄປແລ້ວ ຕົ້ນກໍ່ເມືອງບາຊານເອີຍ ຈົ່ງຮ້ອງໄດ້ເຖິດ ເພາະປ່າທິບຖືກປ້າລົງເສັງແລ້ວ
- 3 ຟັງເດີ ສຽງຜູ້ປົກຄອງຮ້ອງຄວນຄາງ ເພາະສັກສີຂອງເຂົາທັງຫລາຍກໍ່ຖືກທຳລາຍໄປແລ້ວ ຟັງເດີ ສຽງ ສົງຫນຸ່ມຄຳລາມ ເພາະວ່າດົງລຸ່ມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄດ້ຖືກທຳລາຍລົງ

ຄົນລ້ຽງແກະສອງຄົນ

- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງດັ່ງນີ້ວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງຜູງແບ້ ແກະທີ່ຕ້ອງຖືກຂ້າ

- 5 ບັນດາຜູ້ທີ່ຊື່ມັນໄປກໍຂ້າມັນເສັງ ແລະບໍ່ຕ້ອງມີໂທດ ແລະບັນດາຄົນທີ່ຂາຍມັນກ່າວວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຮັ່ງມີແລ້ວ” ແລະຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງມັນທັງຫລາຍບໍ່ສົງສານມັນເລີຍ
- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເພາະເຮົາຈະບໍ່ສົງສານຊາວແຜ່ນດິນນີ້ອີກຕໍ່ໄປ ເຮົາກໍຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາຕ່າງຄົນຕົກເຂົ້າໄປໃນມືຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງເຂົາ ແລະຕ່າງກໍຕົກໄປໃນຫັດຂອງກະສັດຂອງເຂົາ ແລະທ່ານຈະບິບໂລກໃຫ້ແຫລກ ແລະເຮົາຈະບໍ່ຊ່ອຍເຫລືອຄົນນຶ່ງຄົນໃດໃຫ້ພົ້ນມືຂອງທ່ານທັງຫລາຍ”
- 7 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລ້ຽງດູຝູງແບ້ ແກະທີ່ຖືກຂ້າ ເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ຄ້າແກະ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໄມ້ເທົ້າສອງອັນ ອັນນຶ່ງໃຫ້ຊື່ວ່າ ພຣະຄຸນ ອີກອັນນຶ່ງໃຫ້ຊື່ວ່າ ນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍລ້ຽງດູແກະ
- 8 ໃນເດືອນດຽວຂ້າພະເຈົ້າທຳລາຍຜູ້ລ້ຽງແກະສາມຄົນນັ້ນເສັງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເບື້ອແກະເສັງແລ້ວ ແລະແກະກໍກຽດຊັງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
- 9 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງວ່າ “ຂ້າຈະບໍ່ລ້ຽງດູເຈົ້າ ພວກທີ່ຕາຍໄປກໍໃຫ້ຕາຍໄປ ພວກທີ່ຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍກໍໃຫ້ຖືກທຳລາຍໄປ ແລະໃຫ້ບັນດາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກິນຊີ້ນຊຶ່ງກັນແລະກັນ
- 10 ຂ້າພະເຈົ້າກໍເອົາໄມ້ເທົ້າທີ່ຊື່ພຣະຄຸນນັ້ນມາຫັກ ລົ້ມເລີກພັນທະສັນຍາຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳໄວ້ກັບຊົນຊາດທັງຫລາຍເສັງ
- 11 ຈຶ່ງເປັນອັນລົ້ມເລີກໃນວັນນັ້ນ ແລະບັນດານັກຄ້າແກະ ຜູ້ຊຶ່ງຄອຍເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກໍຮູ້ວ່ານັ້ນເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 12 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າທ່ານເປັນຄວນກໍຂໍຄ່າຈ້າງແກ່ເຮົາ ຖ້າບໍ່ເຫັນຄວນກໍບໍ່ຕ້ອງໃຫ້” ແລ້ວເຂົາກໍຊຶ່ງເງິນສາມສິບເຊເກລອອກໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄ່າຈ້າງ
- 13 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໂຍນເງິນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຄັງ” ຄືເງິນກ້ອນງາມທີ່ເຂົາຈ່າຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາເງິນສາມສິບເຊເກລໂຍນເຂົ້າໄປໃນພຣະຄັງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 14 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຫັກໄມ້ເທົ້າອັນທີ່ສອງທີ່ຊື່ວ່າ ນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວນັ້ນເສັງ ຄວາມເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວຂອງຢູດາ ແລະອິສຣາເອນກໍຫັກສະບັ້ນລົງ
- 15 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຫຍິບເຄື່ອງໃຊ້ຂອງຄົນລ້ຽງແກະທີ່ໄຮ່ຄ່າຂຶ້ນມາອີກຄັ້ງນຶ່ງ
- 16 ເພາະເຮົາກໍລ້ຽງຕັ້ງຄົນລ້ຽງແກະຜູ້ນຶ່ງໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຜູ້ບໍ່ສົນໃຈຕົວທີ່ກຳລັງພິນາດ ຫລືສແວງຫາຕົວທີ່ຍັງຫນຸ່ມ ຫລືຮັກສາຕົວທີ່ກະດູກຫັກ ຫລືລ້ຽງດູຕົວທີ່ເປັນປົກກະຕິ ແຕ່ກິນຊີ້ນຂອງແກະອ້ວນທຸກໂຕ ຈົກກິນຈົນກະທັ່ງເຖິງກີບຂອງມັນ
- 17 ວິບັດແກ່ຄົນລ້ຽງແກະຜູ້ໄຮ່ຄ່າຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ປະຖິ້ມຝູງແກະເສັງ ຂໍໃຫ້ຕາບພັນແຂນຂອງເຂົາເຖິດ ແລະພັນຕາຂວາຂອງເຂົາເຖິດ ຂໍໃຫ້ແຂນຂອງເຂົາລົບໄປເສັງ ແລະໃຫ້ຕາຂວາຂອງເຂົາບອດທີ່ດຽວ”

12. ເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກປົດປ່ອຍໃນອະນາຄົດ

- 1 ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວດ້ວຍເລື່ອງອິສຣາເອນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຄົງທ້ອງຟ້າອອກ ແລະວາງຮາກພິພົບ ແລະບັນຈິດວິນຍານໃຫ້ມີຢູ່ໃນມະນຸດ ກ່າວວ່າ,
- 2 “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາກໍາລັງຈະທໍາກຸງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ເປັນຖ້ວຍນໍ້າເມົາສໍາລັບບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບ ຖ້ວຍນັ້ນຈະຢູ່ເໜືອຢູດາເມັອກຸງເຢຣູຊາເລັມຖືກລ້ອມ
- 3 ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມເປັນສີລາຫນັກແກ່ບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຜູ້ໃດທີ່ພຍາຍາມຍົກຫົນນັ້ນຂຶ້ນຈະກະທໍາໃຫ້ຕົວເຂົາເອງບາດເຈັບຢ່າງສາຫັດ ແລະປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃນພິພົບຈະສົມທົບກັນສູ້ເຢຣູຊາເລັມ
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະໃຫ້ມ້າທຸກໂຕວຸ້ນວາຍ ແລະກະທໍາໃຫ້ຄົນຂີ່ບ້າຄັ້ງ ແຕ່ເຮົາຈະສົມຕາເບິ່ງເຊື້ອສາຍຢູດາ ແລະເຮົາກະທໍາໃຫ້ມ້າທຸກໂຕຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍຕາບອດໄປ
- 5 ແລ້ວຫົວຫນ້າຕະກູນຢູດາຈະຮໍາພິງໃນໃຈວ່າ “ຊາວເຢຣູຊາເລັມເປັນກໍາລັງຂອງເຮົາ ເນື່ອງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ”
- 6 “ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະກະທໍາໃຫ້ຫົວຫນ້າຕະກູນຢູດາທັງຫລາຍເໝືອນຫມໍ້ຮ້ອນແດງຢູ່ຖ້າມກາງກອງຟືນ ເໝືອນດັ່ງກອງໄຟຢູ່ໃນປ່າແລະຢູ່ຕາມທົ່ງນາທີ່ມີເຂົ້າສຸກເຕັມຢູ່ ແລະຈະເຜົາຜານບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບໄປທາງຂວາແລະໄປທາງຊ້າຍເສັ້ງ ຝ່າຍເຢຣູຊາເລັມຈະມີຄົນອາໄສຢູ່ໃນທີ່ດິນນັ້ນເອງຄືເຢຣູຊາເລັມ
- 7 “ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານໄຊຊະນະແກ່ເຕັ້ນຂອງຢູດາກ່ອນ ເພື່ອວ່າສັກສີແຫ່ງຣາຊວົງດາວິດ ແລະສັກສີແຫ່ງຊາວເຢຣູຊາເລັມຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງເໝືອກວ່າຂອງຢູດາ
- 8 ໃນວັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັງຊາວເຢຣູຊາເລັມໄວ້ ເພື່ອວ່າຄົນທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດຖ້າມກາງເຂົາ ໃນວັນນັ້ນຈະເປັນເໝືອນດາວິດ ແລະ
ຣາຊວົງຂອງດາວິດຈະເປັນເໝືອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເໝືອນທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານໍາຫນ້າເຂົາທັງຫລາຍ
- 9 ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະສແວງທີ່ຈະທໍາລາຍປະຊາຊາດທັງສິ້ນຊຶ່ງເຂົ້າມາຕໍ່ສູ້ເຢຣູຊາເລັມ
- 10 “ແລະເຮົາຈະເຫວີນຍານແຫ່ງຄວາມເມດຕາເອັນດູ ແລະການອ້ອນວອນເທິງຣາຊວົງດາວິດ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍມອງເບິ່ງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງເຂົາເອງໄດ້ແຫງ ເຂົາຈະໄວ້ທຸກເພື່ອບຸດຄົນດຽວຂອງຕົນ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົ່ມຂຶ້ນເພື່ອທ່ານ ເໝືອນຢ່າງຄົນຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອບຸດຫົວປີຂອງຕົນ
- 11 ໃນວັນນັ້ນ ການໄວ້ທຸກໃນເຢຣູຊາເລັມຈະໃຫຍ່ໂຕຢ່າງການໄວ້ທຸກເພື່ອຣາດາດຣິມໂມນໃນທີ່ຮາບເມກິດໂດ
- 12 ແຜ່ນດິນຈະໄວ້ທຸກ ຕາມຄອບຄົວແຕ່ລະຄອບຄົວ ຄອບຄົວຣາຊວົງດາວິດຕ່າງຫາກ ແລະບັນດາພັຣຍາຂອງທ່ານຕ່າງຫາກ ຄອບຄົວຂອງວົງນາທານຕ່າງຫາກ ແລະບັນດາພັຣຍາຂອງເຂົາຕ່າງຫາກ
- 13 ຄອບຄົວຂອງວົງເລວີຕ່າງຫາກ ແລະພັຣຍາຂອງເຂົາຕ່າງຫາກ ຄອບຄົວຕະກູນຊີເມອີຕ່າງຫາກ ແລະພັຣຍາຂອງເຂົາຕ່າງຫາກ

14 ແລະທຸກຄອບຄົວທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໄວ້ທຸກຕ່າງຫາກ ແລະພັດຍາຂອງເຂົາຕ່າງຫາກ

13.

- 1 “ໃນວັນນັ້ນ ຈະມີນ້ຳພຸ່ງຂຶ້ນສຳລັບຮາຊວົງຂອງດາວິດ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຈະຊຳຮະເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບແລະຄວາມບໍ່ສະອາດ
- 2 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາກ່າວວ່າ ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະກຳຈັດຊື່ຂອງຮູບເຄົາຣົບເສັງຈາກແຜ່ນດິນ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຮະລຶກເຖິງອີກບໍ່ໄດ້ເລີຍ ແລະເຮົາຈະໄລ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະວິນຍານທີ່ບໍ່ສະອາດໄປເສັງຈາກແຜ່ນດິນ
- 3 ຖ້າມີຜູ້ໃດປາກົດຕົວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມອີກ ບິດາມານດາຜູ້ໃຫ້ເຂົາບັງເກີດມານັ້ນຈະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ “ເຈົ້າຢ່າມີຊີວິດຢູ່ເລີຍ ເພາະເຈົ້າເວົ້າຕົວະໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ເມື່ອເຂົາປະກາດພຣະທັມ ບິດາມານດາຜູ້ໃຫ້ເຂົາເກີດມາຈະແທງເຂົາໃຫ້ທະລຸ
- 4 ໃນວັນນັ້ນ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຈະມີຄວາມລະອາຍເພາະນິມິດຂອງເຂົາເມື່ອປະກາດພຣະທັມ ເຂົາຈະບໍ່ສວມຜ້າມີຂົນເພື່ອລ້ຽງອີກຕໍ່ໄປ
- 5 ແຕ່ເຂົາຈະກ່າວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຊາວນາ ເພາະວ່າພື້ນດິນເປັນກຳມະສິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໜຸ່ມ”
- 6 ແລະຖ້າຜູ້ໃດຈະຖາມເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານມີແຜເປັນທີ່ຫລັງ?” ເຂົາຈະຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຜເປັນນັ້ນໃນເຮືອນຂອງພວກເພື່ອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”

ການຕີຄົນລ້ຽງແກະຂອງພຣະເຈົ້າ

- 7 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາສັ່ງວ່າ, “ດາບເອີຍ ຈົ່ງຕີນຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຄົນລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ຄົນລ້ຽງແກະແລະຜູ້ແກະນັ້ນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ເຮົາຈະກັບມືຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບຕົວເລັກຕົວນ້ອຍ
- 8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນຈະຕ້ອງກຳຈັດເສັງໃຫ້ພົນາດສອງໃນສາມ ແລະເຫລືອໄວ້ນຶ່ງໃນສາມ
- 9 ເຮົາຈະເອົານຶ່ງໃນສາມນີ້ໃສ່ໃນໄຟ ແລະເຮົາຈະຫລໍ່ຫລອມເຂົາເຫມືອນຫລໍ່ຫລອມເງິນ ແລະລອງເບິ່ງເຂົາເຫມືອນທົດລອງທອງຄຳ ເຂົາຈະຮ້ອງທູນອອກພຣະນາມຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະຕອບເຂົາ ເຮົາຈະກ່າວວ່າ “ເຂົາທັງຫລາຍເປັນຊົນຊາດຂອງເຮົາ” ແລະເຂົາຈະກ່າວວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”

14. ເຢຣູຊາເລັມແລະປະຊາຊາດຕ່າງໆ

(ອຊກ 38-39; ມຣກ 13; ພນມ 20-22)

- 1 ເບິ່ງແມ່ ວັນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ ເມື່ອຊັບສິນທີ່ເຂົາຍຶດໄປຈາກເຈົ້ານັ້ນ ເຂົາຈະແບ່ງກັນຖ້າມກາງເຈົ້າ

- 2 ເພາະເຮົາຈະຮວບຮວມປະຊາຊາດທັງຫລາຍໃຫ້ທຳເສີກກັບເຢຣູຊາເລັມ ເມືອງນັ້ນຈະຖືກຍຶດ ເຂົາຈະບຸ້ນເອົາຊັບໃນເຮືອນແລະຂົ່ມຂືນຜູ້ຍິງ ພົດເມືອງເຄິ່ງນຶ່ງຈະຕົກໄປເປັນຊະເລີຍ ປະຊາຊົນສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກເສັງຈາກເມືອງ
- 3 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນເຫມືອນເມື່ອພຣະອົງຊົງຕໍ່ສູ້ໃນວັນສົງຄາມ
- 4 ໃນວັນນັ້ນພຣະບາດຂອງພຣະອົງຈະຍືນຢູ່ທີ່ພູເຂົາຫມາກກອກເທດ ຊຶ່ງຢູ່ຫນ້າເມືອງເຢຣູຊາເລັມດ້ານຕາເວັນອອກ ແລະພູເຂົາຫມາກກອກເທດນັ້ນຈະແຍກອອກເປັນສອງສ່ວນຈາກທິດຕາເວັນອອກໄປທິດຕາເວັນຕົກ ໂດຍມີທຸບເຂົາອັນກວ້າງຂວາງຢູ່ຫວ່າງກາງ ພູເຂົາເຄິ່ງນຶ່ງຈຶ່ງຈະເຄື່ອນໄປທາງເໜືອ ແລະອີກເຄິ່ງນຶ່ງຈະເຄື່ອນໄປທາງໃຕ້
- 5 ແລະທຸບເຂົາແຫ່ງບັນດາພູເຂົາຂອງເຮົານັ້ນຈະຖືກກັ້ນເສັງ ເພາະວ່າທຸບເຂົາແຫ່ງບັນດາພູເຂົາຈະມາເຖິງອາຊານ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຕ້ອງຫນີໄປ ຢ່າງທີ່ຫນີຈາກແຜ່ນດິນໄຫວສະໄຫມອຸສຊີຢາກະສັດປະເທດຢູດາ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະສະເດັດມາ ແລະຜູງທູດສວັນຈະມາກັບພຣະອົງ
- 6 ໃນວັນນັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມຫນາວແລະນ້ຳຄ້າງແຂງ
- 7 ຈະມີແຕ່ວັນ (ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊາບ) ບໍ່ແມ່ນກາງວັນສັບກາງຄືນ ແຕ່ເວລາຄຳຈະມີແສງສວ່າງ
- 8 ໃນວັນນັ້ນນ້ຳພູຈະໄຫລອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ ເຄິ່ງນຶ່ງຈະໄຫລໄປສູ່ທະເລດ້ານຕາເວັນອອກ ແລະເຄິ່ງນຶ່ງຈະໄຫລໄປສູ່ທະເລດ້ານຕາເວັນຕົກ ໃນຣະດູຮ້ອນກໍຈະໄຫລເລື້ອຍໄປດັ່ງໃນຣະດູຫນາວ
- 9 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເປັນກະສັດເໜືອພິພິທັງສິ້ນ ໃນວັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເປັນເອກ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງກໍເປັນເອກ
- 10 ແຜ່ນດິນທັງສິ້ນຈະກາຍເປັນທີ່ຮາບພຽງຈາກເກບາເຖິງຮິມໂມນໃຕ້ເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເຢຣູຊາເລັມຈະດຳຣົງສູງເດັ່ນຢູ່ໃນທີ່ຕັ້ງຂອງເມືອງນັ້ນຈາກປະຕູເປັນຢາມິນເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ເປັນປະຕູເກົ່າ ເຖິງປະຕູແຈ ແລະຈາກທໍຄອຍຮານານເອນເຖິງບໍ່ຢ່າອະງຸ່ນຂອງກະສັດ
- 11 ແລະຈະມີຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່ເພາະບໍ່ມີຄຳສາບແຊງອີກແລ້ວ ເຢຣູຊາເລັມຈະຢູ່ຢ່າງປອດພັຍ
- 12 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນໄພວິບັດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ໂຈມຕີບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍທີ່ທຳສົງຄາມກັບເຢຣູຊາເລັມ ຄືຊົນຂອງເຂົາຈະເນົາໄປເມື່ອເຂົາຍັງຍືນຢູ່ໄດ້ ຕາຂອງເຂົາຈະເນົາຄາເປົ້າຕາ ແລະລິ້ນຂອງເຂົາຈະເນົາຄາປາກ
- 13 ໃນວັນນັ້ນ ການສັບສົນອົນລະຫມ່ານຢ່າງໃຫຍ່ໂຕຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕົກລົງເໜືອເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະສະນັ້ນຄົນນຶ່ງຈະຈັບຄຸມເພື່ອນຂອງຕົນ ແລະເຂົາຈະຍົກມືຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັນແລະກັນ
- 14 ແມ້ວ່າຢູດາກໍຈະຕໍ່ສູ້ກັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊັບສົມບັດຂອງປະຊາຊົນທັງສິ້ນທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບຈະຖືກເກັບ ມີທອງຄຳ ເງິນ ແລະເສື້ອຜ້າຫລວງຫລາຍ

- 15 ແລະໄພວິບັດຢ່າງນຶ່ງທີ່ເຫມືອນໄພວິບັດຢ່າງນີ້ຈະບັງເກີດແກ່ມ້າ ລໍ ອູດ ແລະລາ ແລະບໍ່ວ່າສັດຊະນິດ ໃດຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຄ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ
- 16 ແລະຢູ່ມາບັນດາຄົນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນປະຊາຊາດທັງປວງຊຶ່ງຍົກຂຶ້ນມາສູ່ຮີບກັບເຢຣູຊາເລັມ ຈະຂຶ້ນໄປນະມັສ ການກະສັດປີແລ້ວປີເລົ່າ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ແລະຈະຖືເທສການປຸກຕູບຢູ່
- 17 ຖ້າຕະກູນໃດໃນພື້ນພົບບໍ່ຂຶ້ນໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອນະມັສການກະສັດຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ຝົນກໍຈະບໍ່ຕົກເຫນືອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ
- 18 ແລະຖ້າຕະກູນເອຍິບບໍ່ຂຶ້ນມາປາກົດຕົວທີ່ນັ້ນ ເຂົາກໍຈະບັງເກີດໄພວິບັດບໍ່ເຫມືອນໄພວິບັດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງໃຊ້ໂຈມຕີປະຊາຊາດອື່ນໆ ຊຶ່ງບໍ່ຂຶ້ນໄປຖືເທສການປຸກຕູບຢູ່
- 19 ທີ່ກ່າວນີ້ຈະເປັນການລົງໂທດເອຍິບ ແລະປະຊາຊາດທັງສິ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ຂຶ້ນໄປຖືເທສການປຸກຕູບຢູ່
- 20 ແລະໃນວັນນັ້ນໂສ້ທີ່ຜູກມ້າຈະມີຄຳຈາຣືກວ່າ “ບໍ່ຮືສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະຫມໍ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນຊາມຊຶ່ງຢູ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາ
- 21 ແລະຫມໍ້ທຸກຫນ່ວຍໃນເຢຣູຊາເລັມແລະຢູດາ ຈະເປັນຂອງບໍ່ຮືສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ ເພື່ອວ່າ ທຸກຄົນທີ່ມາຖວາຍສັຕບູຊາຈະເອົາຫມໍ້ໄປ ແລະຈະຕົ້ມຂຶ້ນໃນຫມໍ້ເຫລົ່ານັ້ນ ໃນວັນນັ້ນຈະບໍ່ມີພໍ່ຄ້າໃນພຣະ ວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາອີກຕໍ່ໄປ